

νι
 Δὲ μόνριτον τὸν δαμασίππου τὸν ἀβδηρίτην
 φασί, παραπλησίαν εἶναι τῇ φύσει λέγειν τῆ
 ἀρίστην διδασκαλίαν. μετὰ μορφῶν γὰρ δεῖ
 καὶ μετὰ ριθμίζην πρὸς τὸ βελτίον τῶν τεχνῶν,
 καὶ τοὺς παλαιοὺς ἀναγενοῦσθαι χαρακτῆρας,
 οὐκ ἐξ ἀρχῆς ἡ φύσις ἐθήκε. καὶ ἐγὼ γέ μάλιστ'
 τὸν δὲ τὸν λόγον εἶχον ἠπείληφα. καὶ γὰρ
 τὸν σωκρατικὸν τὸν σωφρονισμοῦ φησὶν ὁ πορφύ
 ριος, ὡς ἀπολασίαν ἢ νίκην νέος τῶ ἀποκλι
 νάντα, σπουδῆ καὶ διδαχῆ, τούτους καὶ ἀφα
 νίσαι τοὺς τύπους. τοῦς δὲ τῆς φιλοσοφίας
 ἐκμάξασθαι. πολλὰ δὲ πονοῦσι τοιαῦτα καὶ τὰ
 θάνα ἢ μᾶς ἐξεπαίδουε λόγια. καὶ γὰρ καὶ τε
 λῶνας ὁ σὺρ ὃ ἡμέτερος πλεονεχτικὸν βίον
 ἀσπασσάμενους καὶ ἀδίκον, καὶ χαλεπὴν πῆν
 καὶ λατνι γὰ τῆν καὶ παρανομώτατον, λησθῆν
 καὶ ἄλλους πολλοὺς πονηρίαν ἐξωεζήκοτ,
 ἡσθησῆσι καὶ παραινέσεσιν, ἐν μέρ τοῦ βαρά
 θρου τῆς κακίας ἀνέσπασσιν ἀρετῆς δὲ τελε
 ωπάτης ἀπέφηνεν ἐργασίας. καὶ τὴ λέγω
 τρεῖς ἢ τέτταρες ἢ δέκα, ἢ πάντε καὶ δεκα.
 πᾶσαν γὰρ πονηρίαν οἰκουμένῳ οὕτω διακτι
 μένῳ, δι' ἐκείνων γέ τῶν ὀλίγων οὐκ αὐτὸς με
 τε ριθμίσεν, ἀθρόως μετέβαλε καὶ τὴν πα
 λαι